Kis-Czell, 1901. | III. évfolyam. 32. szám. | Vasárnap, augusztus 11.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni; kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem véletnek.

Kereskedőink mint választók.

(L.) Keveset mondunk, de Magyarországon a választók 25—30 százaléka a kereskedői osztályból kerül ki. És képviselőink hány százaléka? 0 00000 százaléka. Ugy e szép arány?

A fővárosról nem szólunk, intézzék el ők maguk a saját ügyüket, de itt vannak a nagy vidéki kereskedő városok; N.-Várad, Arad, Miskolcz, Brassó, Pozsony, Temesvár stb. Egész éveken át egyébről sem lamentálnak, csak arról, hogy náluk mennyire háttérbe szorul a kereskedelem és ipar; mennyire terjeszkedik az agrárizmus a két előtti hátrányára. Gyüléseket tartunk, beszédeket mondunk, czikkeket irunk és válasz tunk, már t. i. földbirtokosokat és főszolgabirókat, meg itt ott egy ügyvédet.

Hát csoda-e ilyenkor, ha a kereskedelem és ipar háttérbe szorul, ha képviselőink a kereskedői osztályt csak választó automatának tekintik. Fent bedobni egy porczió mézes mázos igéretet, a foggantyut meghuzni és alul kihull egy ötéves mandátum.

Ez a magyar kereskedelmi politika.

Sirni, sirni és sirni; választáskor pedig idegen érdekek hordozójává szegődni. Hiszen annyit a kisgyerek is tud, hogy minden jószágot a gazdája védi legjobban. Minek hát a kereskedőnek idegen szószóló? Nem mer saját osztályából képviselőt választani? Egész bátran teheti. Vidéki kereskedőink intelligenciája sokkal nagyobb, müveltségi nivójuk sokkal magasabb mintsem, hogy attól kellene tartani, hogy nem tud magáért helyt állani. Ez a mostani választás csak szokás, megrögzött rossz szokás folyománya.

Nálunk a képviselőség még mindig nagyuri mulatság, nem komoly munka. Lám Németország már évtizedekkel ezelőtt másként gondolkozott e tekintetben. Ott hol merkantilizmus és agrárizmus most vivják legádázabb csatáikat, a parlament csakugy hemzseg a komoly szakemberektől.

Hány kereskedő, gyárigazgató, vállalkozó, kommerzienrath ül ott a parlamentben. Nem mint nálunk. Ott nem szégyen, de dicsőség kereskedőnek lenni. — Munka nemesit. — Ott nem kell magát a képviselőnek szégyelnie, ha azelőtt, nem tudom téglát gyártott. Ellenkezőleg, a választó közönség maga kérdi tőle, — hát eddig mit csináltál? Mit tudsz? Értesz a dologhoz? Mivel bizonyitod, hogy megbirod védeni érdekeinket? — És ott aztán egy világhirü czég felér nem egyszer valami hangzatos ős gróf czimmel. Épp a vidék intelligens, dolgos és gondolkozó kereskedőihez szól szavunk. Most jön az alkalom. Még nem késő. Ne szalasszák el. Fontolják, miféle panaszuk volt az öt év alatt, nézzenek kicsit szét maguk között és a miről azt hiszik, hogy ez az ember megtudja az egész országnak mondani, hogy mi és hol fáj, azt küldjék fel Budapestre, hadd mondja el az egész országnak. Egy eleven szó többet ér száz oldal irásnál. Néhány okosan kivágott szó a maga helyén és idején elmondva, nagyobb hatást tesz, mintha száz rizsma papiroson sirnák el panaszukat.

Tegyenek le most minden kicsinyes vedélykedés, személyes riváliskodásról, mikor az egész ország kereskedelme, ipara, forog szóban. Épp ezáltal, hogy a vidék küld kereskedő képviselőket a parlamentbe, fegyverezik le legjobban a kereskedelem ellenségeit. Ezek mindig azt mondják, hogy Magyarország csak foldmivelő ország. Az a pár bolt Pesten? de a vidék az csupa földmivelő. Ilyen országban csak a földmivelők érdekeire lehetünk tekintettel, annál inkább, mert más számottevő osztály nincs is. Az az egynéhány pesti kereskedő.

Bezzeg előállnának ezek az urak, ha nyomukban felszólalna valaki, hogy Magyarországon van kereskedelem; nemcsak Pesten, hanem az országban, az egész vidéken. Tanubizonysága vagyok én, akit a vidék küldött ki és aki jó magam is kereskedő vagyok. Bezzeg más képe volna, sok

TÁRCZA.

Szilágyi Dezső halála.

Irta: TORNAI SÁMUEL.

Meghalt! . . . Eltemették. Hiszen ő nem volt közülünk való! Hiszen ő nem volt közénk való!

Messze, magasan állott tul azon a mértékén, melyet a hétköznapi emberek megitélésénél igénybe szoktunk venni és ez a mértékenkivüliség, ez volt a bástya, mely őt minden külső befolyás ellen biztositotta.

Ha a föld alól kiasott, régi római emlékek között járkálunk akkor látjuk az akkori épitkezés, müvészet és müveltség roppant arányait. Szilágyi Dezső im hogy kidőlt az élők sorából, és halandó porhüvelye átadatott az örök anyaföldnek óriásilag nagyobbodó arányokban tunik fel előttünk és most, midőn elvesztését siratjuk, vagyunk képesek csak megitélni, hogy vele milyen erős oszlopunk dőlt ki és mily nagy és colossális arányu volt ez az ember, kit már életében is megcsodaltunk.

Az igaz szabadelvüségnek erős bajnoka roskadt vele a mély sirba le. Nem azé a szabadelvüségé, mely a czégér alatt tanyát nyujt a legellentétesebb érzelmü politikusoknak, nem azé a szabadelvüségé, mely a liberalis jelszó mellett a reactionárius klerikálizmus karjaiba veti magát; nem azé a szabadelvüségé, mely megtüri, hogy a népnek legnagyobb terhét viselő osztályai ki legyenek zárva az őket méltán megillető politikai jogok gyakorlatából. Szilágyi Dezső a megalkuvást nem türő valódi liberalizmusnak hive volt és annak alaptartó oszlopa Rettenthetetlen bajnoka a politikai köztéren, elv- és jellemszilárd, következetes a liberális intézmények megalkotásában. És a liberálizmus most méltán gyászt öltheti, legerősebb bástyája ledőlt akkor, mikor a kapu előtt állanak a klerikálizmus és a reactionárius áramlatok ostromló hadai; akiket ugyan egy kevés időre megdobbentett a bástya ledőlte, az óriási veszteség; de melyek később ujra meg fogják kezdeni a hazára oly átkos ostromukat.

Ezelőtt néhány nappal még a bástya hatalmasan emelkedett ki az emberek közül, akik félve és reménykedve pillantottak fel rea, ma ledőlve és összetörve hever lábaik előtt. Ennek a hatalmas erőnek a pusztulása megráz és megfelemlit. Ennek a nagy erőnek pusztulasával a nemzet rengeteg kinecset veszitett el, melyet semmi sem pótolhat ki többé. De ami legmegnézőbb ebben a számában, hogy ez a nagy erő még nem fejezte be mukodését, még sokat akart tenni és alkotni a haza érdekében és éppen ebben rejlik a csapás sulyossága, hogy nem fejezhette be életének müvét, melyből csak áldás, csak üdv derülhetett volna szeretett nemzetére. Meghatva állunk elhantolt sirjánál és nem találunk szavakat, hogy érdemeit méltassuk, mert azok oly orokbecsüek, hogy méltatásra alig szorulnak.

Nincsen olyan időszak Szilágyi Dezső életében, melyhez ne fűződnék egy maradandó alkotás elévülhetlen emléke. Óriási vasakaratával, törhetlen kitartásával megteremtette czélul kitüzött reformjait és midőn fedél alá latta ezt kerülni az apró intrikák miatt félre allott az utból, várva a kedvezőbb időt, mikor majd zavartalanul megteremtheti és nyélbe ütheti hazaboldogitó üdvös czéljait.

Abban a táborban küzdött lelkesen és kitartóan és mindig ott, ahol a szabadelvü eszmékért és ezek érdekében folyt a harcz. O vetette alapját modern igazságszolgáltatásunknak és ő teremtette meg az egyházpolitikai törvényeket, melyek az ő vasfeje és sziklatörő talentuma nélkül talán törvényekké soha sem váltak volna.

Mint az ország első jogásza, legnagyobb eszméju embere, és legkitünőbb szónoka volt, mind a legjobb debatter megdönthetlen vaserejü logikával szedte szét ellenfelei érveit és erősitette meg sajat álláspontját, mely mindig a teljes igazság alapján allott.

Ki nem emlékszik a mai nemzedékekből arra a gyönyörü beszédre, melyet a jubileumi hódoló diszmenet alkalmával tartott a királyi parnoz? Senki más nem tudó [illegible] gy fonsége szen beszelni, mert senkinek sem allott annyira

dolognak, ha a vidék választó közönsége összeszedné magát. Hát az igaz, összeszedi magát de nincs az iparnak és kereskedelemnek haszna belőle.

Társadalmi kórság.

Ha nap-nap után szorgalmasan olvasgatjuk a lapokat, megdöbbenve tapasztaljuk, hogy a bün csak ugy burjánzik édes hazánkban. A levegő fertőzött, tele van mételylyel, a gaztettek, szédelgések, sviháskák baczilussaival. Beteg a mai társadalom nagyon beteg. E kórság nem pillanatnyi, nem muló, e beteges állapot már elmérgesedett, e nyavalya idültté vált. Egyre terjeszkedik, a példa nem rettent, sőt ellenkezőleg: oktat, tanit, bátorit.

Mind tömegesebben találkozunk a társadalom eltajulásának legkülönbözőbb nemeivel; szüntelenül növekszik a sikkasztók, tolvajok, rablógyilkosok, betörők, csalók, szélhámosok tábora. Szaporodik megállapodás nélkül a legmegátalkodottabbak diszes névsora; a Pap Béláék, Takács Zoltánok, Koritovszkyak, gróf Potovszkyak, Falkaiak stb.-ek nyomon követik egymást.

Nincs hét, melyben egy-két országra szóló, szenzációs leleplezés, nagyszabásu sikkasztások, óriási betörések, lopások, tömeges kaucziószédelgések, hamis kártyások, bankóhamisitók nyomára ne jönnének.

A törvény sujt, a törvény büntet, igazságot oszt, inti az emberiséget a bünczselekményektől való tartózkodásra és a bün mégis halad föltartózhatatlanul a maga utján, nem rettegve, nem félve a törvény torló kezétől.

Micsoda őrület, vak szenvedély, lázas állapot az, mely nem irtózik, nem retten vissza a törvény sujtó, messzire nyuló kezétől!? A pénz utáni mohó, kapzsi vágy. A mai ember a pénz bolondja, betege. Egy gondolat tölti be egész lényét, s ez a pénz. Ez jár egész nap agyában, ez nem hagyja aludni este. Ezzel fekszik, ezzel ébred, ezzel boldog, enélkül beteg.

Azok a pénzsovár emberek, kik embertársaikat meglopni, kirabolni, becsapni, megcsalni minden nagyobb lelki rázkódtatás, lelkiismeretfurdalás nélkül tudnák, ha arra kedvező alkalom van, az olyanok dologkerülők. Förtelemmel fordulnak el a munkától, borsódzik a hátuk a tisztességes kenyérkeresettől, megvetéssel, utálattal fordulnak el a dolog iránt, könnyen, gyorsan, bár ferde uton akarnak pénzhez jutni? az urhatnámság, a nagy szerepet játszás, az élősdiség lovagjai ezek.

A főelv: nem dolgozni, de másnak a zsebén, pénzén, vagyonán élősködni; sorra pumpolni valamennyi ismerőst, ha ebből kifogytak, sorra pumpolni, becsapni az embertársakat. Azután jönnek a legfondorlatosabb csalások, lopások, sikkasztások; az ilyen ember már annyira beleélte magát a bünbe, hogy beteg lenne, ha nem tenne valami törvénybe ütköző dolgot.

Igen gyenge a mai emberiség; oly gyenge lábon áll az erkölcse, hogy nagyobb kisértésnek ellentállni nem tud. A pénz, az átkozott pénz vonz, hajt, unszol, csábit. Ő uralkodik felettünk, dobál ide-oda, kényekedve szerint hány vet bennünket; fölemel, lesujt; forgat bennünket, azután elereszt; a menyországot mutatja nekünk, azután a pokolba ránt. Igen a pénz rabjai legalázatosabb rabszolgái vagyunk, feltétlen hatalma van felettünk, korlátlan fejedelme lelkünknek.

Mintha gyógyithatlan betegségben szenvedne társadalmunk, mintha idült makacs pénzkórság rágódna testünkön, mely lassan, de észrevehetőleg öl. Nem akarunk, vagy nem találunk orvosságot; mely e nyavalyán segitene; gyengék vagyunk még e veszedelmes kór gyógyitásához is; nyugodt megadással türjük e fekélyek rágódását testünkön.

Börtön, fogház, fegyház már nem félemliti meg a mai emberiséget, mint a gyermeket ma már nem igen lehet ijesztgetni a kéményseprővel, mumussal.

A legszomorubb, hogy most nyár derekán jóval nagyobb a büntettek száma, mint télen, mikor ugyanis avval szoktuk azokat mentegetni, hogy az éhség, hidegség stb. számos embert a bün utjára sodor.

Majd ha társadalmunk tudatára ébred annak, hogy mi az a valódi munka, mely hemesit, éltet és bátorit, edzi a szivet, aczélozza a lelket, szabad röptüvé teszi a gondolatot, akkor némileg javulni fog a mai kóros állapot.

Fel kell ocsudnia mély álmából a társadalomnak és be kell látnia, hogy az igaz munkában van igaz gyönyörüség, őszinte öröm; ez szilárditja az erkölcsöket ez veti meg erős alapját egy nemzedéknek; nagy szorgalom, erős akarat, fáradhatlan munka nevel férfiakat egy hazának.

Csak oly nemzet lehet nagy, hatalmas utolérhetetlen, melynek komoly erős, nemesen gondolkodó hazafias érzelmü fiai vannak.

HIREK.

— **Tüzoltó-szövetségi gyülés.** Vármegyénk önkéntes tüzoltó-egyleteinek szövetsége Rohonczon, folyó hó 4-én tartotta ez évi rendes közgyülését. A közgyülés 10 órakor a városház ipariskolájában vette kezdetét. Az elnöki tisztet Károlyi Antal helyett a szövetség diszelnöke Szájbély Gyula országgyülési képrendelkezésére a szó hatalma, mint Szilágyi Dezsőnek.

És ez a férfiu, kinek annyi dicsőségben, annyi magas méltóságban volt része, és aki pazar pompaju bőségben élhetett volna, oly puritán volt, oly szegényül élt, mint akárki más. Agglegény volt, mert nem akarta, hogy apró családi gondok háborgassák országboldogitó tervei megérleléseiben és mert hatalmas egyénisége különben sem lett volna képes a rendes házi élet kereteibe beszokni.

És ez az ember most nincs többé! A nemzet igaz kegyelete állja körül még csak az imént elhantolt sirjat és az ott hullott könyek, a mély, igaz fajdalom könyei a nagy veszteséget, a haza nagy veszteségét siratják.

Elkisértük kihült testét utolsó utjára és azt ott künn hagytuk a csendes sirkertben, de visszahoztuk emlékét, hogy örökké éljen közöttünk.

És hogy legyen emlékeztető: állitsunk szobrot Szilagyi Dezsőnek. Vasból, kemény, törhetetlen vasból, amilyen ő volt egész életében. Ez a szobor legyen méltó ahhoz, akit megtestesit ez a szobor, álljon ellent az idők rohanó viharainak és a viharok után áljon előttünk, mint tündöklő emléke, elévülhetetlen emléke annak a férfinak, aki szivvel-lélekkel magyar volt és az marádt élete végórájáig.

A holdmentők.

A hazaáruló Poprád mentén van hazánk egyik legvagyonosabb kisvárosa, Szepes-Béla. Joraváló szász lakosai hazafiság dolgában mintaképei lehetnének hazánk többi nemzetiségének, szorgalom tekintetében pedig az egész országnak. Ezen utóbbinak köszönhetik, hogy dolmányukról majdnem ökölnagyságu ezüstgombok fityegnek, lévén ez az ő kedves viseletük, de ugyancsak ezen gomboknak köszönhetik azt is, hogy azon vidéken széltében beszélik viselt dolgukat, hogy miként mentették meg egy alkalommal Hold ő fenségét a vizbefulladástól.

Volt ugyanis azon környéknek egy agyafurt, félkegyelmü ingyenélője, becsületes nevén Serpenyőfoltozó Tóni. Ennek semmi sem esett olyan nehezen, mintha a szepesbélaiak szépen megtakaritott ezüstgombjait látta fityegni, s ilyenkor mindig keserüeket nyelve húzta magán öszszébb gombtalan daróczöltönyét.

Azon törte az eszét, hogy mi módon juthatna ő is ily szép gombokhoz.

Egy éjjel, midőn a keserüség és sóvargás tulzott mértékben öntötte el különben gyengéd kebelét, nem tudom én, tudatlanságból vagy agyafurtságból nagyszerü föllédezésre jutott, arra t. i, hogy a Holdat egy kissé látni, aztán meg egy kissé nem látni. Felugrott hát és elkezdett az utczán futkosni és kiabáln: „Szepesbélaiak! Szepesbélaiak! a Hold beleesett a Popradba.“ — Azok álmosan föltápászkodnak, s mivel éppen erős felhő takarta el a Holdat, szentül hittek az állitás valódiságában. Csáklyákat, köteleket és mindenféle húzó és feszitő szerszámokat kapkodva össze, rögtön keresésére indultak, hátha még megmenthetnék. Össze-vissza keresgélték a Poprád medrét, mig végre egyiknek a csáklyája megakadt. Ebben a pillanatban feltünt a hold, s képe szeliden ringott a viz tükrén. „Megvan! itt van! segitség!“ Odarohantak, s miután könnyü szerrel nem ment a kihuzása, kötelet kötöttek a csáklya végére és húzták, húzták, de hiába, csak nem birtak vele. Nekivetkőztek hát és ujult erővel állottak a húzásnak. Végre a nagy erőfeszités következtében a csáklya valahogy kicsuszott a ránczigált tuskóból, és ami embereink hanyatt estek. Ekkor meglátták a holdat is, amint teljes pompájában mosolygott az ég kék boltján. Őrült örömmel ugráltak fel: „Megvan! megvan! megmentettük.“

Ujjongva beszélte mindegyik a maga virtusát, mekkorát huzott, hogyan tapogatta a viz medrét stb. Mikor ebből is kifogytak, csak akkor gondoltak a hazamenésre. Mily nagy lőn azonban meglepetésük, és lohadt le jókedvük, midőn felöltözve, mentéjük éktelenségét látták. Hiányoztak a drágaszép ezüstgombok, de hiányzott ám Serpenyőfoltozó Tóni is, ki az ezüstgombokkal megrakodva állott odább. Vágya teljesült, de a szepesbélaiaktól nem tanácsos megkérdezni, hogy hogyan húzták ki a Popradból a holdat, mert aligha örökemléket nem adnának érte. Én is csak e helyen bátorkodom szellőztetni a dolgot, mert azok vagy nem olvassák a „Kis-Czell és Vidékét“, vagy ha olvassák is, ennyi földre bizonyosan nem jönnek el boszut állani.

Sági.

viselő vállalta magára, aki az egybegyülteket üdvözölvén, megemlékezett a tüzoltóság magasztos czéljáról, majd pedig átadta a szót a szövetség titkárának Barabás Istvánnak, aki terjedelmes titkári jelentésben tett tanuságot azon buzgó munkásságról, melylyel a szövetség ügyeiért mindenkor viseltetett.

A titkári jelentés után a pénztárnoki jelentés következett. Zrinyi József a szövetség pénztárnoka bemutatta a pénztár jelenlegi állapotát. A pénztáros jelentéséből kitünt, hogy a szövetség mult évi bevétele (1900. augusztus 1-től 1901. julius 15-ig) 3926 K. 81 fill., kiadásai pedig 3695 K. 01 fillért tettek ki, minek folytán a maradvány 231 K. 80 fill. A lappénztár bevétele volt 1592 K. 20 fill., kiadása pedig 1581 K. 78 fill., minek folyián a pénztári maradvány 10 K. 52 fillére rug. A jövő évi előirányzat: bevétel 4214 K., kiadás 3437 K. Maradvány 777 K. A lappénztárnál: bevétel 1173 K., kiadás 978 K. Maradvány 194 K. 58 fillér.

Hosszabb vitára adott alkalmat annak eldöntése, hogy a szövetség a jövő évben hol tartsa közgyülését. Végre Szombathely és Németujvár meghivásának mellőzésével Jánosháza meghivását fogadta el a közgyülés. Igy a jövő évben Jánosházán lesz a vármegyei tüzoltó-szövetség közgyülése. Ugyanez alkalommal tartja a jánosházai tüzoltóság 25 éves évfordulóját.

Ezután következett az uj tisztikar választása. Beadtak összesen 174 szavazólapot, melyeknek átvizsgálása után a következők lettek tisztviselőknek megválasztva:

Elnök dr. Károlyi Antal. Alelnök dr. Ernuszt József. Ügyvezető-titkár Barabás István. Másodtitkár Horeczky Gyula. Pénztáros Zrinyi József. Választmányi tagok: Gróf Batthyány Lajos (Ikervár), Szájbély Gyula (Rohoncz), gróf Erdődy Sándor (Vép), gróf Szapáry Pál (Muraszombat), Eredics Ferencz kir. tan. (Szombathely), Ehen Gyula (Szombathely), dr. Maróthy László (Káld), Hrabovszky István (Felső-Eőr), Simon István (Egervár), báró Miske Kálmán (Kőszeg), Kósa Gusztáv (Jánosháza), Szigethy Sándor (Felső-Paty.)

Tüzrendészeti felügyelők: Szombathelyi járás: Béry Nándor, Kopfensteiner Gy., Zrinyi József. Kőszegi járás: Kovács Géza Stelczer Adolf, Kirschnknopf Mihály. Felső-eőri járás: Fridrich Adolf, Hetfleisch Ferencz, Koczor Frigyes. Németujvári járás: Zambony Győző, Dávid Károly, Kajtár Antal. Szentgotthárdi járás: Müller Ede, Kovács Antal, Pajesics János. Muraszombati járás: Meixner Mátyás, Kereszturi Kálmán, Csaplovics Ferencz, Sohár Pál. Körmendi járás: Knaute Rezső, Totter Ferencz, Dávid Mihály. Vasvári Járás: Barabás István, Herovics Gyula, Szőke Arthur. Sárvári járás: Szücs Mihály, Horeczky Gyula, Gáyer Samu. Kis-czelli járás: Pálovics József, Róth Kálmán, Papp Ferencz.

A közgyülés a rálasztások befejezésével véget ért, a vendégek a „Rózsa"-szállodában gyültek össze társasebédre. Este fényes tánczmulatság volt, amely csak a reggeli órákban ért véget.

— **Pártértekezlet.** A kis-czelli szabadelvüpárt végrehajtó-bizottságának tagjai, esütörtökön szükebb körü értekezkezletre gyültek össze Káldon, dr. Maróthy László képviselőjelölt lakásán.

— **Lemondott főszolgabiró.** Mesterházy G. dr. tb. főszolgabiró, a sárvári kerület szabadelvüpárti képviselőjelöltje, az uj választási törvény rendelkezéseinek megfelelőleg állásáról a napokban lemondott.

— **Programm-beszéd.** Dr. Maróthy László, a kis-czelli választó-kerület szabadelvüpártjának képviselőjelöltje ma tartja meg progrrammbeszédét Kis-Czellben; folyó hó 18-án, azaz a jövő vasárnap pedig Jánosházán.

— **Szabadságon.** Jakab bódog járási főszolgabiró e hó 1-én ment szabadságra. Távolléte alatt a főszolgabiró teendőit, Szabó Péter szolgabiró tb. megyei főszolgabiró végzi.

— **Aratási ünnepély.** Szép ünnepély folyt le a mult vasárnap Ságon, gróf Erdődy Ferencz uradalmában, melyről tudósitónk a következőket irja: A gróf Erdődy Ferencz sági uradalmának aratói a falun kivül eső arató részes asztagoknál ünnepi diszben összegyülekeztek s onnét két sorban, élén a két arató gazdával, középen kék és piros (gróf családi szine) szalagokkal ékitett és boton magasan fentartott gabonakalászokból szépen összefont koszoruval Remete Dénes jószágfelügyelő ur lakása elé, zeneszó mellett felvonult, a hol Pető János aratógazda rövid szavakkal bejelentette az aratás befejezését és társai nevében megköszönve az ez évi munkát, áldást kivánt a birtoktulajdonosra valamint a nevezett gazdatiszt ur és családjára. Remete Dénes felügyelő lendületes szép szavakban megköszönte a jó kivánatot és figyelmeztette a munkásokat az ünnep jelentőségére és kiemelte beszédében, hogy emlékezzenek meg ezen ünnepség ujra élesztője, Darányi Ignácz földmivelési miniszter urról, aki a munkások atyja és a gazdák pártfogója. Beszéde befejeztével éltette a munkásnépet. A munkások azután bejárták a falut, mindenütt nagy feltünést keltve megjelenésükkel. Az aratókat a munkaadó uradalom dusan megvendégelte s késő éjjelig vigan folyt a táncz.

— **Uj tüzfelügyelő.** A Benkő Károly lemondásával megüresedett kis-czelli kerületti tüzelügyelői állásra Palovits József tüzoltó főparancsnok lett kinevezve.

— **Katonaság átvonulása** Folyó hó 19-től 21-ig Kis-Czell és vidékén a következő czredek vonulnak át s két napig tartózkodnak nálunk. A 27-ik és 28-ik gyalog czred vezérkara, köztük 2 generális. 4 főtiszt és 18 ember. A 71-ik gyalogezredből 6 törzstiszt, 79 főtiszt 1300 ember. A 72-ik gyalogezredből 5 törzstiszt 61 főtiszt és 920 ember. Az 5-ik tüzérezredből 2 törzstiszt, 14 főtiszt és 160 ember. A 11-ik huszárezred 1-ső százada 4 tiszttel 126 ember. A két napi itt tartózkodasra kell a katonáknak körülbelül 2000 klgr. burgonya, 500 klgr rizs és 100 klgr. diszno zsir. Ezek szallitását Hirschler Vilmos helybeli kereskedő vállalta el.

— **Érdekes fogadás.** A közelmult napokban vig társaság foglyászott Szücs István huszárkapitány magyargencsi vadászterületén. Itt történt, hogy Bay Ödön győrmegyei nagybirtokos, aki mint kitünő lövő ismeretes, nagyobb fogadást kötött, hogy ő egy délután egymaga tud a gencsi területen száz darab foglyot lőni. A fogadás még e hét valamelyik napján el fog dőlni, még pedig alighanem Bay javára, mert egy izben már Bay Ödön a répczelaki területen 1897. augusztus 4-én ötnegyed óra alatt két puskával egymaga 54 darab foglyot lőtt.

— **Műkedvelői előadás.** A jánosházai tanuló-ifjuság, a nőegylet javára tegnap, tánczmulatsággal egybekötött műkedvelő előadást rendezett a jánosházai Casino kertjében. Az előadásról hirlapunk jövő számában hozunk bővebb tudósitást.

— **A szombathelyi kenyérgyárat** szerdán délelőtt adták rendeltetésének. A gyár üzemét már megkezdte és készitményeit a szombathelyi piaczon forgalomba bocsátotta.

— **Hetivásárunk** csütörtökön meglehetős élénk látogatott volt. Gabona meglehetős menynyiségben volt piaczunkon, daczára annak, hogy a cséplés még egyre tart. Árak: Buza 7.50, rozs 6.30, árpa 6.80-ig, zab 5.80 frton kelt 100 kilogrammonkint.

— **Halálozás** Ajkay Ferencz kis-köcski földbirtokos, vasárnap hosszas szenvasztó betegeskedés után 30 éves korában elhunyt Kis-Köcskön Temetése szerdán ment végbe a vidék közönségének óriási részvétele mellett. A megboldogult családja az alábbi gyászjelentést adta ki: Özv. Ajkay Ferenczné született Gyömörey Kata, Ajkay Elemér, Ajkay Jolán férj. dr. Hetthéssy Elekné ugy a maguk, valamint az összes rokonság nevében fajdalomtelt szivvel jelentik felejthetetlen szeretett férjének, illetve testvériüknek ajkai Ajkay Ferencz földbirtokosnak, folyó évi augusztus hó 5-én délután fél 4 órakor, életének 30-ik, boldog házasságának 2-ik évében, hosszu és kinos szenvedés után gyászos elhunytát. A boldogultnak hult tetemei f. évi aug. hó 7-én délután 4 órakor fognak az ágost. hitv. evang. egyház szertartása szerint a kis-köcski sirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Kis-Köcskön, 1901 augusztus hó 5 én. Adjon az Ur örök nyugodalmat neki!

— **Vajgyár Szombathelyen.** Emlitettük már lapunkban, hogy Ruda Ernő és társai, budapesti czég kérvényt adott be Szombathely város tanácsához, melyben Szombathelyen felállitandó gyárának ingyen-területet, kedvezményes kövezetvámot és olcsóbb vizdijakat kér. Szombathely város ezen kedvezményeket azon feltételekkel adta meg, hogy a gyár egy év leforgása alatt elkészül és üzemét megkezdi; kiköti azonban a város, hogy a telek tulajdonjoga a gyár hat havi szünetelése esetén a városra visszaszáll, továbbá, hogy a gyár másra át nem ruházható és meg nem terhelhető. A szombathelyi vajgyár létesitése immár bevégzett tény tehát. Most Kemenesalja gazdaközönségén van a sor, hogy a kis-czelli vajgyár is létesüljön.

— **A vármegyei restaurációk.** A belügyminiszter felhivta a vármegyéket, hogy tekintettel ezen év végén megejtendő általános tisztujitásra, a jövő 1902. évi legtöbb adót fizető törvényhatósági biz. tagok névjegyzékének megállapitása a hat év előtt megválasztott és igy az ezen év végével kilépő, valamint az időközben tagságjogukat elvesztett törvényhatósági bizottsági tagok helyeinek betöltése iránt, kellő időben oly módon intézkedjenek, hogy a névjegyzékek — figyelemmel felebbezési határidőre — még ez év végén megtartandó tisztujitó közgyülés előtt jogérvényesen megállapittassanak, a mennyiben a tisztujitáson csak azok a bizottsági tagok birnak szavazati joggal, kik e névjegyzékbe felvétettek.

— **Himző gyár Kőszegen.** A Soukup és Korb graslitzi gyáros-czég kőszegi himző-gyárának épitését a napokban megkezdik. A felszerelési gépeket már szállitják is.

— **Huszonnyolczezer uj postahivatal.** A kereskedelmi miniszter egy hatalmas reform tervével foglalkozik, mely a magyar postahálózat ügyét óriási lépéssel vinni előbbre. Arról van szó, hogy a kereskedelmi miniszter az ország minden olyan helyén postahivatalt állit fel, hol legalább 300 lélek lakik együtt. Hogy mit jelent az a terv, amely kész javaslat alakjában fekszik a miniszter előtt, megitélhetjük abból, hogy huszonnyolczezerre rug azok száma. Igen nagy a terület nagysága, amelyben azonban csak az első pillanatban tünik majd fel, hogy eddig hijján volt a posta nélkülözhetetlenné vált intézményének. Ezeket a helyeket eddig az ugynevezett postakörzetek gondozták, hogy milyen eredménnyel, mutatja a tervezet, amely most a körzetek felosztásával hivatalokkal és postaügynökségekkel népesiti be az ország legtávolabb és legeldugottabb helységét is.

— **Mi a sértés Siófokon?** Siófoki levelezőnk irja: A kofák emberemlékezet óta hires veszekedő némberek valának s amint a naponkint fölmerülő piaczi események bizonyitják, manapság sem szünt meg ez a nevezetes tulajdonságuk. Egy kosár franczia baraczkon vesztek össze: mind a ketten ráestek s meg akarták venni, de egyik se volt hajlandó a másiknak átengedni. No, ez volt ám a szó-harcz! Minden elképzelhető durvaságot, gyalázatosságot egymáshoz vagdostak s végül, a mikor kifogyott a szótáruk, az egyik, hogy övé legyen az utolsó szó, nagy dühvel odavágta a másiknak:

— Ecetera!

Ez volt a legnagyobb sérelem. Panaszra ment az „ecetera"-val megsértett s a biróságnál ezt mondotta:

— Mindennek elnevezett, ezt mind megbocsátottam volna neki, csak azt ne mondta volna, hogy — ecetera!

Szalma eladás.

Eladó:

100 kereszt buza-
100 „ zab- és
100 „ rozs-szalma,

mely takarmánynak igen jó.

Venni szándékozók bővebb értesitést nyerhetnek:

Polgár Jánosnál
Boba.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1901 máj. 1-től

Bpest k p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv. regg.	4 32 p.	Gyorsv. este	6.31 p
Gyorsv. d. e.	11·45 „	Vegyesv. „	8 49 „
Személyv. d. u.	1 54 „		

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv. regg.	4 30 p.	Személyv. d. u.	2 15 p
Gyorsv. d. e.	9.43	„ éjjel	12·24 „
		Gyorsv. d. u.	5 27 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . 6·55 p.

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg.	6 15 p.	Vegyesv. d. u.	5·55 p

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv. regg	4 53 p	Személyv. d e.	9·07 p
d. u	2·05 „	Vegyesv. d. u.	12 51 „
Személyv. este	6 38 „	„ este	8.14 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe	
Vegyesv regg.	4 48 p.	Személyv. d. u.	1·14 p
Szemelyv. d. u.	2·20 „	Vegyesv. d. u	5·10 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv. regg.	5 10 p.	Személyv. d. e.	9·24 p.
Vegyesv. d. u.	2·21 „	Vegyesv. este	8.34 „

Az összes kiállításokon csakis legelső dijjal kitüntetett és a legelőkelőbb orvosi szaktekintélyek által legtöbbször ajánlott

Eszterházy-cognac-ot

t. vevőimnek figyelmébe ajánlom.

Németh Emil

füszerkereskedő.

Kis-Czell.

7—20

1985/901. tk.

Árverési hirdetmény kivonat.

A nemesmagasi önsegélyző-szövetkezet végrehajtatónak, Fes'er Józsefné szül. Falusi Ilka, Joó Miklós és Fesler Ferencz mersei végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 569 korona tőkekövetelés és ennek 1898. évi deczember 31. napjától járó 7% rendes, 7% késedelmi kamatai 48 kor., perbeli 25 kor. 80 fillér végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 17 kor. 30 fillér és e még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881. 60. tcz. 144 §-a alapján és a 146. §-a értelmében a kis-czelli kir. jbiróság területén levő a mersei 347. sz. tjkvben A. † 233. hrsz. alatt foglalt ingatlanra 33 kor., a 228. hrsz. alatt foglalt ingatlanra 18 kor., a mersei 268. sz. tjkvben A. † 366/b. hrsz. alatt foglalt ingatlanból Joó Miklósnak felerésznyi illetőségére, illetőleg az 1881. 60. tcz. 156. § a alapján az egész ingatlanra 249 kor., a mersei 274. sz. tjkvben A. † 316/a. hrsz. alatt foglalt ingatlanból Joó Miklósnak felerésznyi illetőségére 233 kor., a mersei 312. sz. tjkvben A. I. 1—6. sorsz. alatt foglalt ingatlanra 2735 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül: **1901 (ezerkilenczszázegy) évi szeptember hó 24. (huszonnegyedik) napjának d. e. 9 órakor** Merse községházához tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át bánatpénz tejében a birói kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai 3 egyenlő részletben, vagyis az elsőt 30 nap alatt, a másodikat 60 nap alatt, a harmadikat 90 nap alatt lefizetendők.

Az árverési feltételek alulirt tkvi hatóságnál és Merse községházánál tekinthetők meg.

Kis Czell, 1901. évi julius hó 13.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

LÁSZLÓ, kir. a'biró.

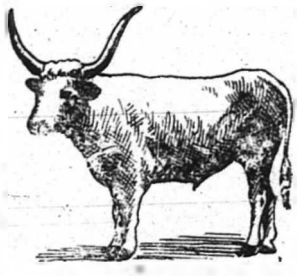

Klein és Spitzer

szarvasmarha kereskedők

KIS-CZELL.

Megvételre ajánlanak a t. uraságoknak és a n. é. gazdaközönségnek első rendü kifogástalan minőségü

Erdélyi igás ökröket

versenyképes árakon.

Előjegyzéseket s levélbeli megrendeléseket elfogadnak

Klein és Spitzer

kereskedők, Kis-Czell.

GYOMORBETEGEKNEK,

a kik meghülés, gyomortulterhelés, élvezhetlen, nehezen emészthető, tulhideg, vagy meleg eledelek, vagy szabálytalan életmód folytán **gyomorhajban, gyomorkatharusban, gyomorgörcsben, gyomorfájdalomban, nehéz emésztésben, vagy elnyalkásodásban** szenvednek, a rég kipróbált, jó hatásu **emésztési és vertisztitó szert ajánljuk, mely az**

Ullrich Hubert-féle növény-bor.

Kitünő gyógyerejünek talált növényekből jó borral vegyitve készül, erősiti az ember gyomorszerveit, a nélkül, hogy gyomorhajtó szer lenne. Eltávolitja a véredények zavarait, tisztitja a vért minden romlott, betegséget előidéző anyagoktól és hathatósan működik az egészséges vérképződésre.

Ezen bornak kellő idóben használata mellett minden jelenség, mint főfájás, felböfögés, gyomorégés, melyek idült gyomorbajoknál leggyakrabban előfordulnak, már a kezdetleges használatnál megszünnek.

Szorulás kolikafajdalmak, szivverés, álmatlanság ezen növénybor használata mellett, gyorsan megszünnek.

Halvany, aszott, kinézes, vérnélküliség a legtöbb esetben a hiányos vérképzésnek és mejbetegségnek a következményei, a melyeket a legbiztosabban gyógyit ez a növény bor, mely fokozza az étvágyat, elősegiti az emésztést, javitja a vérképződést, a betegeknek uj erőt szerez, a mit számos elismerő és köszönő irat igazol.

A növénybor üvegenként 3 és 4 koronáért kapható a gyógyszertárakban Devecser, Körmenden, továbbá Zala-Egerszeg, Zala Szent-Gróth, Vasvár, Nova, Pacsa, Keszthely, Sümeg, Jánosháza, Kis Czell, Mura-Szombat, Belatincz, Marczali, Tapolcza, Nagy Kanizsa, Letenye, Csáktornya, Perlak, Szombathely, Csab Rendek, Jánosháza, Szent Gál, Zirez, Pápa, Lovász-Patona, Szany, Beled, Sárvár, Csány, Nagy Vázsony, Veszprém gyógyszertáraiban.

Három, vagy esetleg több üveg növénybort eredeti árban szállit Magyarország bármely helyiségébe a devecseri gyógyszertár is.

Utánzatoktól óvakodnunk kell és csak Ullrich Hubert-féle növény-bor kérendő.

Az én növény-borom alkatrésze: Malagabor 250, borszesz 100, glicerin 100, madárbokenyeiz 150 cseresnyeiz 3 20, köményiz, anis, helenagyökér, amerikai erőgyökér, ancial és kalmusgyökér a 10.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vallalat gyorssajtóján Devecserben 1901.